

Αριθμός απόφασης: ΣΖ / 2020

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Αθηνών Κωνσταντίνο Γιαννακούρα, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 06-07-2020, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ των διαδίκων:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Μιχαήλ Κούβαρη, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, νομίμως εκπροσωπούμενης, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΕΡΓΑΣΙΑΣ Α.Ε.», λόγω διάσπασης της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της πρώτης τραπεζικής εταιρείας, νομίμως εκπροσωπούμενης και ατομικά και με την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ΑΝΑΡΤΥΧΙ APC LIMITED», 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4, νομίμως εκπροσωπούμενης για την ίδια και: α) ως ειδικής διαδόχου της Κυπριακής Δημόσιας Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «CYPRUS POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», όπως μετονομάστηκε η τράπεζα με την επωνυμία «MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΜΑΡΦΙΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και β) ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK Α.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενης, 3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, νομίμως εκπροσωπούμενης και ατομικά και με την ιδιότητά της: α) ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» και το δ.τ. «DINERS CLUB» και β) ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK

INTERNATIONAL PLC», νομίμως εκπροσωπούμενης και 4) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», τελούσας σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αρ. 109-111, νομίμως εκπροσωπούμενης από την ειδική εκκαθαρίστριά της, εταιρία με την επωνυμία «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθαρίστρια Ανώνυμη, Ειδικός Εκκαθαριστής Πιστωτικών Ιδρυμάτων» και το δ.τ. «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθάριση Α.Ε.» που εδρεύει στο Χαλάνδρι, Λεωφόρος Κηφισίας αρ. 268, νομίμως εκπροσωπούμενη, ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», οι οποίες δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο.

Ο αιτών κατέθεσε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 17-06-2020 με αριθμό κατάθεσης 33135/54/30-06-2020 αίτησή του, η συζήτηση της οποίας προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του αιτούντος που παραστάθηκε, ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στο σημείωμα που κατέθεσε.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 9014B'/01-07-2020, 9013B'/01-07-2020, 9015B'/01-07-2020 και 9011B'/01-07-2020 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Αθανασίου Νικ. Μπουσδούνη που προσκομίζει ο αιτών, αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθών, πλην όμως, αυτές δεν εμφανίσθηκαν κατά την ανωτέρω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με την σειρά της από το έκθεμα, πρέπει δε, να δικασθούν ερήμην. Ωστόσο, η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες.

Σύμφωνα με το άρ. 6 παρ. 5 του Ν. 3869/2010 «Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση. Η χορήγηση της αναστολής επάγεται αυτοδικαίως την απαγόρευση διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.» Όπως γίνεται αντιληπτό, με βάση το άρ. 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας διατάσσεται από το αρμόδιο Δικαστήριο, εφόσον αυτό πιθανολογεί: α) την ευδοκίμηση της κύριας αίτησης και β)

την πρόκληση ουσιώδους βλάβης στα συμφέροντα του αιτούντος. Προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρ. 6 του Ν. 3869/2010 είναι οι ακόλουθες (σωρευτικά): 1. Εκκρεμοδικία, η οποία υφίσταται από την άσκηση της έφεσης. 2. Έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας, η οποία καθιστά υποχρεωτική την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου, την έκδοση απογράφου και την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση (το άρ. 6 Ν. 3869/2010 αναφέρεται σε αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας και όχι εν γένει των ατομικών καταδικαστικών μέτρων, συνεπώς προϋποθέτει την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, όπως αυτή ρυθμίζεται από τα άρ. 924 επ. ΚΠολΔ). Το επικείμενο της αναγκαστικής εκτέλεσης δεν αρκεί. 3. Απαιτείται πιθανολόγηση ευδοκίμησης της έφεσης, ήτοι ο δικαστής κατά την εκδίκαση της αίτησης αναστολής θα εξετάσει την πλήρωση των προϋποθέσεων των άρ. 1 και 2 Ν. 3869/2010 και εφόσον πιθανολογήσει την παραδοχή τους, θα προβεί στη διαταγή ασφαλιστικών μέτρων και 4. Απαιτείται πιθανολόγηση πρόκλησης ουσιώδους (και όχι ανεπανόρθωτης) βλάβης στα συμφέροντα του αιτούντος (βλ. Βενιέρη - Κατσά, «Εφαρμογή του Νόμου 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», 2η έκδοση, έκδ. 2013, σελ. 286 επ. με εκεί παραπομπές σε νομολογία, ΜΠειρ. 1346/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Αντικείμενο της απόφασης επί της αίτησης του άρ. 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 είναι η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας του οφειλέτη, δηλαδή προστατεύεται η περιουσία του οφειλέτη από οποιαδήποτε ρευστοποίηση. Η αίτηση του άρ. 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 στρέφεται μόνο κατά των πιστωτών που έχουν ξεκινήσει διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, συνεπώς, δεν νομιμοποιούνται παθητικά άλλοι πιστωτές που δεν έχουν θέσει σε κίνηση την αναγκαστική εκτέλεση. Ωστόσο, η απαγόρευση διάθεσης περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που προβλέπεται στο άρ. 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 σε περίπτωση χορήγησης αναστολής, ισχύει erga omnes. Κάθε διάθεση μετά την απόφαση αναστολής είναι άκυρη σύμφωνα με το άρ. 175 ΑΚ. Η ακυρότητα αυτή είναι απόλυτη, ακόμη και κατά του καλόπιστου τρίτου, καθότι επέρχεται ex lege, ακόμη και αν δεν αναφέρει κάτι σχετικό η απόφαση. Συνεπώς, δεν επιβάλλεται η υποβολή του οφειλέτη σε συνεχείς διαδικασίες αναστολής αναγκαστικών εκτελέσεων κατά την έκδοση μιας θετικής απόφασης κατά το άρ. 6 παρ. 5 (βλ. Βενιέρη - Θεόδ. Κατσά, «Εφαρμογή του Νόμου 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», 2η έκδοση, έκδ. 2013, σελ. 286 επ.). Τέλος, επειδή στο άρ. 6 παρ. 4 του Ν. 3869/2010 δεν γίνεται πρόβλεψη για το καθ' ύλη αρμόδιο Δικαστήριο προς εκδίκαση της αίτησης αναστολής, θα πρέπει να τύχει αναλογικής εφαρμογής η διάταξη του άρ. 763 παρ. 3 εδαφ. α' ΚΠολΔ, όπως η παρ. 3 αντικαταστάθηκε από το άρ. 17 παρ. 11 του Ν. 4055/2012 που ορίζει ότι το Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, όπως και το Δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο Πρόεδρος του είναι αρμόδια να αποφασίσουν για τη τύχη της άνω αίτησης

αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας που έχει ξεκινήσει εις βάρος του οφειλέτη. Στην άσκηση της αίτησης αναστολής νομιμοποιείται κατ' αρχήν ο εκκαλών, αλλά και οποιοσδήποτε άλλος διάδικος της πρωτοβάθμιας δίκης έχει έννομο συμφέρον, εφόσον έλαβε μέρος σε αυτήν. Κατά τη δίκη που ανοίγεται συνεπεία της αίτησης αναστολής εκτέλεσης, αναγκαίως κρίνεται η βασιμότητα των λόγων της έφεσης και επιπλέον, ο κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης του αιτούντος από την ενδεχόμενη άμεση ισχύ ή και εκτελεστότητα της εκκαλουμένης απόφασης (βλ. σχετ. Εφαθ 166/1985 ΔΙΚΗ 1985.767, Εφαθ 7774/1982 ΔΙΚΗ 1983.621, Εφαθ 85/1980 Αρμ 1980.902, ΠρΕφαθ 7210/1998 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Κ. Μπέη, Γνωμ. Δ 25. 523, Σ. Ματθία Δ 9. 49). Προϋποθέσεις λοιπόν, της αναστολής αποτελούν ο κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης από την άμεση εκδήλωση των εννόμων συνεπειών της απόφασης και η κρίση περί της βασιμότητας της ασκηθείσας έφεσης.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτών με την κρινόμενη αίτηση εκθέτει τα εξής: Ότι με την από 25-07-2012 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 5743/2012 αίτησή του ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου ζήτησε την υπαγωγή του στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010. Ότι επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1600/Φ5743/2016 οριστική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, η οποία απέρριψε την αίτηση ως ουσιαστικά αβάσιμη, καθώς έκρινε ότι δεν αποδείχθηκαν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται από το άρ. 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα, αυτή της μη δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής. Ότι κατά της ανωτέρω απόφασης άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 13-06-2017 έφεσή του, η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί στις 19-04-2019 και κατόπιν αναβολής, στις 01-04-2022, προβάλλοντας ως λόγους έφεσης την εσφαλμένη κρίση ως προς την κακή εκτίμηση των αποδείξεων, καθώς και την εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου. Κατόπιν τούτων, επικαλούμενος την ευδοκίμηση της ανωτέρω έφεσής του κατά της υπ' αριθμ. 1600/Φ5743/2016 απόφασης και την πρόκληση ουσιάδους βλάβης στα συμφέροντά του, ζητεί: **α.** να διαταχθεί η διατήρηση της νομικής και πραγματικής κατάστασης της περιουσίας του, **β.** να ανασταλεί κάθε πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης που έχει εκκινήσει από την πρώτη των καθόν και ειδικότερα, να ανασταλεί η εκτέλεση που έχει εκκινήσει δυνάμει της παρά πόδας του αντιγράφου εκ του με αριθμό 47046/2013 πρώτου απογράφου εκτελεστού της με αριθμό 47294/2013 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και από 03-06-2020 εγγεγραμμένης **β'** επιταγής προς πληρωμή, η οποία επιδόθηκε στον αιτούντα στις 11-06-2020, έως την έκδοση απόφασης επί της ως άνω έφεσής του και **γ.** να καταδικασθούν οι καθόν στη δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται, για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρ. 683 παρ. 2, 3

ΚΠολΔ), το οποίο δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρ. 686 επ. ΚΠολΔ). Πλην όμως, τυγχάνει απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά της δεύτερης, της τρίτης και της τέταρτης των καθών λόγω έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής τους, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, καθώς ο αιτών δεν επικαλείται την από μέρους τους επίσπευση διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του. Επομένως, η κρινόμενη αίτηση τυγχάνει απορριπτέα ως προς αυτές τις πιστώτριες. Περαιτέρω, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, η κρινόμενη αίτηση είναι πλήρως ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρ. 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 και πρέπει να εξετασθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από το προσκομισθέν και επικαλούμενο σημείωμα και τα έγγραφα που νόμιμα κατατέθηκαν στο ακροατήριο και από όλη γενικά τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών κατέθεσε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 25-07-2012 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 5743/2012 αίτησή του για την υπαγωγή του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, η οποία συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο της 28-06-2016. Στις 30-10-2016 εκδόθηκε επί της ως άνω αίτησης η με αριθμό 1600/Φ5743/2016 απόφαση του ιδίου ως άνω Δικαστηρίου (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας), με την οποία η αίτησή του απορρίφθηκε ως κατ' ουσία αβάσιμη λόγω δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών του προς τις καθών κατ' άρ. 1 εδ. α' του Ν. 3869/2010. Ακολούθως, ο αιτών κατέθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα την από 13-06-2017 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 31927/1341/2017 έφεση κατά της ανωτέρω απόφασης, επικαλούμενος ως λόγο έφεσης εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και εσφαλμένη εκτίμηση αποδεικτικού υλικού ως προς το ζήτημα της ύπαρξης του δόλου. Η έφεση προσδιορίσθηκε να συζητηθεί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά τη δικάσιμο της 19-04-2019 και κατόπιν αναβολής, κατά τη δικάσιμο της 01-04-2022. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η πρώτη των καθών επισπεύδει εκτέλεση δυνάμει της παρά πόδας του αντιγράφου εκ του με αριθμό 47046/2013 πρώτου απογράφου εκτελεστού της με αριθμό 47294/2013 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και από 03-06-2020 εγγεγραμμένης β' επιταγής προς πληρωμή, η οποία επιδόθηκε στον αιτούντα στις 11-06-2020 και με την οποία επιτάσσεται ο ίδιος να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 207.876,69 ευρώ, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα σε αυτήν. Με βάση τα ανωτέρω, πιθανολογείται ότι από την αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται από την πρώτη των καθών κατά του αιτούντος, θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντά του. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει ο λόγος έφεσης, διότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής του στις

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

διατάξεις του Ν. 3869/2010, καθώς πιθανολογείται ότι έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις καθών, όπως απαιτείται σύμφωνα με το άρ. 1 του Ν. 3869/2010. Ειδικότερα, ο αιτών ναι μεν μεταβίβασε το ακίνητο, όπως αναφέρεται στην υπ' αριθμ. 1600/Φ5743/2016 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, πλην όμως, ήταν ενήμερος στις καταβολές του προς τις καθών, συνέχισε δε, να παραμένει ενήμερος ως το μήνα Μάιο του έτους 2012, ήτοι οκτώ (8) μήνες μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου του, η δε αίτησή του δεν κατατέθηκε πριν την πάροδο δεκατεσσάρων (14) μηνών από αυτήν. Επιπλέον, τα καθαρά μηνιαία εισοδήματά του κατά το έτος 2011 ανήλθαν κατά μέσο όρο στο ποσό των 663,99 ευρώ, η δε καθαρή μηνιαία σύνταξη που ανέμενε να λάβει, ανερχόταν στο ποσό των 1.700,00 ευρώ. Επομένως, η περιέλευση του αιτούντος σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των οφειλών του προς τις καθών οφείλεται κυρίως, στη γενικότερη οικονομική κρίση της χώρας, με τη μείωση των μισθών και συντάξεων των μισθοδοτούμενων και συνταξιούχων, στο πλαίσιο των μέτρων για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας, η οποία δεν μπορούσε να προβλεφθεί και την αύξηση του κόστους διαβίωσης των πολιτών και όχι σε δόλο, όπως εσφαλμένα δέχθηκε η εκκαλουμένη, με αποτέλεσμα να πιθανολογείται ότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010. Τέλος από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία πιθανολογήθηκε ότι σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, ο αιτών θα υποστεί ουσιώδη βλάβη σε σχέση με τους επιδιωκόμενους με την αίτηση του άρ. 4 Ν. 3869/2010 σκοπούς, διότι, αν αντικείμενο της εκτέλεσης αποτελέσει το δικαίωμα της κυριότητας του ακινήτου που θέλει να διασώσει ως κύρια κατοικία του, θα ματαιωθεί η επιδιωκόμενη από τον αιτούντα εξαίρεση από την εκποίηση του παραπάνω ακινήτου.

Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να γίνει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη και να ανασταλεί η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται από την ανωτέρω πρώτη καθής κατά του αιτούντος, μέχρι τη συζήτηση της από 13-06-2017 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 31927/1341/2017 έφεσής του κατά της υπ' αριθμ. 1600/Φ5743/2016 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά τη δικάσιμο της 19-04-2019 και κατόπιν αναβολής, κατά τη δικάσιμο της 01-04-2022 και υπό τον όρο να συζητηθεί αυτή κατά την ως άνω δικάσιμο, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, καθότι από το όλο πνεύμα του Ν. 3869/2010 προκύπτει ότι ο νομοθέτης κατά την εφαρμογή του εν λόγω νόμου επιθυμεί να μη τίθενται στην όλη διαδικασία του νόμου ζητήματα επιδίκασης δικαστικών δαπανών (βλ. Ειρ. Θεσ/νίκης 998/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των καθών.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση ως προς τη δεύτερη, την τρίτη και την τέταρτη των καθών.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση ως προς την πρώτη των καθών.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την αναστολή της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται σε βάρος του αιτούντος δυνάμει της παρά πόδας του αντιγράφου εκ του με αριθμό 47046/2013 πρώτου απογράφου εκτελεστού της με αριθμό 47294/2013 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και από 03-06-2020 εγγεγραμμένης β' επιταγής προς πληρωμή, η οποία επιδόθηκε στον αιτούντα στις 11-06-2020, μέχρι τη συζήτηση της από 13-06-2017 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 31927/1341/2017 έφεσής του κατά της με αριθμό 1600/Φ5743/2016 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία προσδιορίσθηκε να συζητηθεί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά τη δικάσιμο της 19-04-2019 και κατόπιν αναβολής, κατά τη δικάσιμο της 01-04-2022 και υπό τον όρο να συζητηθεί αυτή κατά την ως άνω δικάσιμο.

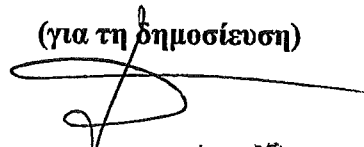
ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στις 23-07-2020, σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία του αιτούντος και του πληρεξούσιου δικηγόρου του.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

Αντιπρόεδρος Γραμματείας